

RUTESPIRINEUS

Rutes de muntanya, senderisme i excursions

Rutes
circulars

Ascensions
alta
muntanya

Crestes
i corredors

Cims de
3000m.

Català

Pics de l'Infierno (3.073m-3.082m-3.076m) des del balneari de Panticosa

Itinerari circular on coronem els tres cims dels
Infiernos i fem nit als estanys Azules

Panticosa, Vall de Tena, Alt Gállego, Osca, Aragó

Dificultat Alta (PD)

Temps total efectiu 2:45h | 7:15h

Distància total 16.6 km

Desnivell acumulat +753m | +844m / -1.597m

Altitud màxima 3.082m

Altitud mínima 1.637m

Punt de sortida / arribada Refugi Casa de Piedra

Població més propera Panticosa (Alt Gállego)

EDITORIAL ALPINA. Valle de Tena Sierra de Tendeñera Peña Telera 1:40.000.

Pics de l'Inferno (3.073m-3.082m-3.076m) des del balneari de Panticosa

INTRODUCCIÓ

Llarga ruta circular de dos dies que comença al refugi Casa de Piedra, just al costat del balneari de Panticosa. El primer dia passem pels embassaments de Bachimaña i pels estanys Azules i fem nit a l'estany Azul Superior. El segon dia pugem fins al coll de l'Infierno, creuem la Marmolera, passem pel Garmo Blanco i assolim els tres cims dels Infernos recorrent l'espectacular cresta dels Infernos. De baixada, com a complement als tres Infernos, i amb una mica d'esforç addicional, pugem al pic Arnales -recents medicions del SITAR li otorguen una altitud de 2999,9m, fet que faria que deixés de ser considerat un *tresmil*- i al pic de Pondiellos, des d'on tenim una vista esplèndida de tot el massís. Finalment baixem des del coll de Pondiellos fins al balneari de Panticosa passant pel barranc d'Argualas i creuant la zona de la Mallata Alta i la Mallata Baixa.

Els pics dels Infernos són tres pics d'altituds molt similars separats per una aflada però assequible cresta que es pot recórrer caminant. La proximitat d'aquests atractius cims de més 3.000m al complex del balneari de Panticosa i el fet que les seves ascensions no presentin grans dificultats i siguin relativament fàcils i ràpides, fan que siguin uns pics molt concorreguts i transitats pels muntanyencs que busquen grans paisatges i sensacions alpines. La construcció del refugi de Bachimaña, just al costat de l'embassament de Bachimaña Baix, ha incrementat el número d'excursionistes que visiten el massís i que ascendeixen els Infernos pel coll de Saretas, anys enrere menys freqüentat.

EL MILLOR D'AQUESTA RUTA

- ✓ Admirar les **diverses i espectaculars perspectives** que tenim dels **Infernos**, durant tot el recorregut.
- ✓ Visitar els diferents **llacs** que hi ha a la zona i gaudir de l'aigua de les **cascades, rierols,...**
- ✓ Passar la nit al costat dels **idíllics estanys Azules**, als peus de la Marmolera i just a sota dels Infernos.

MÉS INFORMACIÓ

TEMPS TOTAL EFECTIU (SENSE PARADES):

- 1r dia: 2:45h en total: 1:30h fins a l'embassament de Bachimaña Baix, 0:15h des d'aquest punt fins a l'embassament de Bachimaña Alt, 0:45h addicionals fins a l'estany Azul Inferior i 0:15h des de l'estany Azul Inferior fins al Superior.
- 2n dia: 7:15h en total: 0:45h fins al coll de l'Infierno, 1:00h des d'aquest coll fins al pic de l'Infierno Occidental, 0:10h fins al pic de l'Infierno Central, 0:20h addicionals fins arribar al pic de l'Infierno Oriental, 1:20h per baixar d'aquest pic i pujar fins al cim de l'Arnales, 1:05h per baixar d'aquest pic i pujar fins al cim del Pondiellos, 0:20h per baixar d'aquest pic fins al coll de Pondiellos i 2:15h des d'aquest coll fins al refugi Casa de Piedra.

DESNIVELL ACUMULAT:

- 1r dia: +753m
- 2n dia: +844m / -1.597m

DISTÀNCIA TOTAL: 16.6 km

DIFICULTAT TÈCNICA: Alta (PD). Ruta reservada a muntanyencs amb experiència en l'alta muntanya i ben preparats físicament: el desnivell i la llargada total són considerables. És una ruta amb trams força aeris, per tant no és gens aconsellable per a persones amb vertigen. Durant la ruta trobem alguns passos de I+/II en els següents trams: en l'ascensió des del coll de l'Inferno fins al pic de l'Inferno Occidental, en la travessa per la cresta (Marmolera) entre el pic de l'Inferno Occidental i el Central (amb bona roca) i durant la delicada baixada de l'Inferno Oriental (fort pendent i roca descomposta). Per assolir els cims del pic Arnales i del Pondiellos cal fer també alguna grimpada fàcil.

ÈPOCA: Estiu, tardor i primavera. Si realitzem la ruta en època de neu, la dificultat augmentarà considerablement.

MATERIAL: Casc recomanable. Grampons i piolet poden ser necessaris fins ben entrada la temporada d'estiu en el tram de pujada al coll de l'Inferno, a la part baixa de la paret S dels Infernos i en la pujada a l'Arnales.

CARTOGRAFIA:

- Panticosa Formigal. 1:25.000. Editorial Alpina.
- Valle de Tena Sierra de Tendeñera Peña Telera 1:40.000. Editorial Alpina.

OBSERVACIONS: La ruta també es pot realitzar en el sentit contrari al proposat. Ara bé, recomanem realitzar-la pujant pels estanys Azules i baixant pel coll de Pondiellos per tal de passar la nit fent bivac o acampant amb tenda al costat dels bonics estanys Azules, un indret preciós. Per aquells que no vulgueu ni fer bivac ni acampar als estanys Azules, teniu la possibilitat de fer nit còmodament al refugi de Bachimaña. També es pot realitzar la ruta en un sol dia, convertint-se llavors en una ruta molt més exigent físicament. Si baixant dels pics dels Infernos cap a Banys de Panticosa decidim no realitzar les ascensions al pic Arnales i pic de Pondiellos, podem continuar fent la volta circular sense cap mena de problema. Durant el recorregut podem agafar aigua en diferents indrets.

PUNTS IMPORTANTS DE PAS (WAYPOINTS)

Sistema de coordenades geogràfiques. Datum Europeu 1950

Punt de pas	Temps	Altura	Latitud	Longitud
1r dia				
1 Refugi Casa de Piedra	0:00h	1.637m	42.7625100°	-0.2334640°
2 Mirador del balneari	0:10h	1.725m	42.7639640°	-0.2325550
3 Cascada del Fraire	1:05h	2.040m	42.7781957°	-0.2312968°
4 Embassament de Bachimaña Baix	1:30h	2.159m	42.7807460°	-0.2289610°
5 Embassament de Bachimaña Alt	1:45h	2.220m	42.7833900°	-0.2242120°
6 Estany Azul Inferior	2:30h	2.350m	42.7880400°	-0.2403110°
7 Estany Azul Superior	2:45h	2.390m	42.7909520°	-0.2465190°
2n dia				
7 Estany Azul Superior	0:00h	2.390m	42.7909520°	-0.2465190°
8 Coll de l'Infierno	0:45h	2.721m	42.7892820°	-0.2643950°
9 Pic de l'Infierno Occidental	1:45h	3.073m	42.7830890°	-0.2632220°
10 Pic de l'Infierno Central	1:55h	3.082m	42.7814200°	-0.2604560°
11 Pic de l'Infierno Oriental	2:15h	3.076m	42.7814150°	-0.2591090°
12 Pic Arnales	3:35h	3.000m	42.7801580°	-0.2559130°
13 Coll de Saretas	4:15h	2.852m	42.7768020°	-0.2573740°
14 Pic de Pondiellos	4:40h	2.906m	42.7748500°	-0.2570540°
15 Coll de Pondiellos	5:00h	2.809m	42.774307°	-0.2597500°
1 Refugi Casa de Piedra	7:15h	1.637m	42.7625100°	-0.2334640°

COM ARRIBAR-HI AMB COTXE

En el **punt quilomètric 12** de la carretera **A-136** (entre **Biescas** (S) i **Sallent de Gállego** (N)) agafem la carretera **A-2606** cap a **Panticosa**. Seguim les indicacions de **Panticosa** i arribem a l'entrada d'aquest poble després de fer 3 km. No hem d'entrar al poble, hem de **continuar per la carretera A-2606** en direcció al **Balneari de Panticosa**. La carretera deixa enrere a mà dreta el poble de Panticosa i s'enfila en direcció NE per una vall estreta. Després de **8 km** arribem al Balneari de Panticosa. Hi ha un espai habilitat per estacionar els vehicles al costat N de l'**estany dels Banys**. El refugi **Casa de Piedra** es troba situat a l'**extrem N** del complex termal.

RECORREGUT

RECORREGUT 1r DIA

La ruta comença al **1 refugi Casa de Piedra (0:00h - 1.637m)**, un refugi guardat (propietat de la FAM, 35 places, telèfon: 974 48 75 71; obert durant tot l'any) que està situat just al costat del conegut balneari de Panticosa. Ens trobem en un punt de sortida idoni per fer excursions per aquesta magnífica zona del Pirineu aragonès. És per això que durant els mesos d'estiu i la majoria de caps de setmana de l'any hi trobem una gran afluència de gent.

Des del costat dret del refugi, agafem el sender GR-11 (marques vermelles i blanques) que puja en direcció N tot fent ziga-zagues per tal de guanyar altitud i superar la muralla septentrional de la vall del riu Caldarés. El camí està ben senyalitzat i no té pèrdua. Després d'uns minuts arribem al **2 mirador del balneari (0:10h - 1.725m)**, des d'on gaudim d'unes bones vistes de tot el complex de Banyes de Panticosa i de les muntanyes que el rodegen. A mesura que anem guanyant desnivell veiem més clarament, a la nostra esquerra (O), el pic de les Argualas i el Garmo Negro, que és un dels *tresmils* més assequibles i ascendits del Pirineu. Durant aquest primer tram de la ruta, passem pel costat de diverses cascades que fan que el camí sigui força entretingut. Les aigües del riu baixen amb força pel barranc que en alguns punts és molt estret i engorjat. Passem per un bonic pla on és habitual trobar-hi excursionistes que fan un descans abans de continuar el camí de pujada. Si fem la ruta a l'estiu, segur que coincidirem amb famílies que fan el recorregut fins als embassaments de Bachimaña o fins als estanys Azules.

Quan portem aproximadament una hora de camí comencem a veure, en direcció N, unes imponents parets de roca que s'aixequen verticalment a davant nostre: ens estem aproximant a la zona coneguda com la **Cuesta del Fraile**. A mesura que ens hi aproximem observem les nombroses cascades d'aigua que baixen per la roca granítica. El sender pedregós s'allunya de la vall pel seu flanc orogràfic dret, és a dir, voregem les parets per l'esquerra (costat NO). La pujada s'accentua i salva el desnivell fent fortes ziga-zagues. Passem ben a prop de la cascada principal, coneguda com la **3 cascada del Fraile (1:05h - 2.040m)**. Deixem la cascada enrere i continuem avançant fent llaçades. Arribem a un punt on el camí gira cap a la dreta (NE) i el pendent disminueix. Finalment arribem a **4 l'embassament de Bachimaña Baix (1:30h - 2.150m)**. Si ho volem, podem apropar-nos fins al **refugi de Bachimaña** (propietat FAM, telefono: 697 12 69 67, obert durant tot l'any) que hi ha a l'altre costat de la presa. Per fer-ho, cal deixar el GR-11 i seguir el sender que voreja l'estany pel S, tot creuant la presa, i després pujar el turonet sobre el que està ubicat. Fer una parada en aquest refugi és una bona alternativa si volem recuperar forces abans de continuar l'excursió cap als estanys Azules.

Des de la presa de l'embassament de Bachimaña Baix, continuem la nostra ruta pujant pel GR-11 en direcció NE. Voregem la massa d'aigua per l'esquerra (dreta orogràfica). Les vistes que tenim si mirem enrere són magnífiques: l'embassament de Bachimaña Baix, el refugi i les muntanyes al fons. Després d'uns minuts, arribem a la presa de **5 l'embassament de Bachimaña Alt (1:45h - 2.220m)**, molt més gran que el Bachimaña Baix. Voregem l'embassament per l'esquerra i contemplem aquest bonic paratge. Unes roques sobresurten al bell mig de l'embassament i formen una illa curiosa. Al fons, en direcció N, hi destaquen el pic de Marcadau, i el port de Panticosa (o de Marcadau) que uneix la zona de Panticosa (Aragó) amb la zona francesa de Cauterets (Alts Pirineus). El camí gira en direcció NO i avança per terreny pla, sense desnivell, uns metres per sobre de les aigües del llac.

Un cop arribem a la capçalera nord-occidental de l'embassament de Bachimaña Alt, agafem el camí que surt cap a l'esquerra (en direcció O) i remunta el rierol que ve dels estanys Azules. Deixem enrere a la dreta el camí que va cap al port de Marcadau i cap a l'estany de Bramatuero. Estem en una zona plana i herbosa on l'aigua avança dolçament formant bonics meandres que cal creuar. A la primavera, el rierol que baixa dels estanys Azules pot portar un volum d'aigua molt considerable i pot cobrir completament aquest pla, per la qual cosa pot ser complicat creuar-lo sense mullar-se els peus. Al fons, a l'extrem occidental d'aquest pla, hi veiem la bonica **cascada dels estanys Azules**. Pugem per un camí evident i passem pel costat de la cascada dels Azules. Al fons, a davant nostre, se'ns obre un panorama grandios: els tres pics de l'Inferno i la Marmolera ens donen la benvinguda! Es poden apreciar perfectament els diferents colors que presenta la roca.

Superem una zona de blocs de roca i arribem a **6 l'estany Azul Inferior (2:30h - 2.350m)**, situat en un entorn meravellós: la silueta dels Infernos es reflecteix a l'aigua cristallina d'aquest estany. Just a l'inici

d'aquest estany, a la part dreta, encara podem observar-hi els blocs de formigó que aguantaven l'antic refugi metàl·lic dels estanys Azules. Creuem el rierol que baixa cap a Bachimaña just pel desguàs de l'estany i el voregem per la dreta (marge esquerre hidrogràfic). Superem els pocs metres de desnivell que separen l'estany Inferior del Superior. Aviat arribem a **7** l'estany Azul Superior (2:45h - 2.390m), un llac d'aigües cristal·lines i tranquil·les situat als peus dels Infernos i del pic de Piedrafitia. Voregem l'estany per la dreta, on hi ha diverses zones planeres i herboses on podrem acampar i fer bivac.

SABIES QUE...

El 20 juny de 1867, Henry Russell i el guia de Cauterets Jean-Marie Sarretes van assolir els pics de l'Infierno? En el seu segon intent, després de fer un dur bivac al vessant de Pondiellos, van coronar per primer cop aquests tres cims.

NO ET PERDIS...

Observar de ben a prop la peculiar Marmolera, una veta dolomítica de roca de marbre incrustada a la muntanya. El seu color gris clar, gairebé blanquinós, contrasta fortament amb els colors més foscos dels esquistos i el granit que formen el massís.

RECORREGUT 2n DIA

Sortim des de **7** l'estany Azul Superior (0:00h - 2.390m) en direcció al coll de l'Infierno, que ja és visible des de baix. Pugem en direcció O i amb pendent moderat per l'amplia coma tot vorejant la muralla rocosa del pic de Piedrafitia, que ens queda al N. Arribem a un petit replà, als peus de la Marmolera, des d'on podem observar la cara NE dels Infernos i la seva glacera residual. A mesura que ens aproximem al coll el pendent és cada cop més fort. Assolim el **8** coll de l'Infierno (0:45h - 2.721m) des d'on tenim unes boniques vistes de l'estany de Tebarray (o Tebarrai), que és d'origen glacial i ens recorda el cràter d'un volcà. A partir d'aquest punt l'itinerari deixa el vessant oriental del massís d'Infernos, el de Panticosa, i passem al seu vessant occidental, el de Sallent de Gállego.

Al coll de l'Infierno abandonem el sender GR-11, que continua en direcció NO cap al coll de Tebarray o de Piedrafitia i el refugi de Respumoso. Nosaltres seguim el sender marcat amb algunes fites que puja en direcció S cap als Infernos. L'ascens és incòmode i fatigós, avancem per entre un caos de roques que forma una gran tartera. Cal anar a buscar, en direcció S, un tímid coll que hi ha en un dels contraforts que baixen pel costat O de la cresta d'Infernos. Aquest coll és el punt de pas clau per accedir fàcilment al punt des d'on haurem de començar el flanqueig de la Marmolera. Just en aquest coll hi ha un pal de fusta -des de lluny difícil de veure- que ens pot servir de referència. En els últims metres abans d'arribar al coll, cal fer una petita grimpada. Des del **petit coll (2.911m)** veiem ja la Marmolera. L'espectacularitat de la zona ens captiva!

Des del collet, agafem un caminet que flanqueja la Marmolera -pel seu vessant O- fins al Garmo Blanco, que és un altre collet que està situat just a l'extrem oposat de Marmolera a on ens trobem nosaltres ara. Al principi el camí puja uns metres de manera brusca i necessitem ajudar-nos amb les mans per progressar amb seguretat. El terreny és exposat però tècnicament senzill (grau I/I+). Després de superar aquest primer tram, el pendent disminueix i el sender flanqueja la Marmolera pel seu extrem superior, just pel punt on hi ha el canvi de color de la roca. El flanqueig no presenta cap dificultat tècnica objectiva, el pas és estret però suficientment ample per fer-lo caminant. Ara bé, cal prestar atenció, una ensopegada podria tenir greus conseqüències ja que el grau d'exposició és elevat. La llengua de marbre cau centenars de metres per sota nostre pel vessant de Sallent de Gállego.

Després de la llarga travessa per la primera Marmolera, arribem al **Garmo Blanco (1:15h - 2.962m)**, un petit coll situat just a sota de l'aresta que ens conduirà fins al pic de l'Infierno Occidental. Des d'aquest collet tenim una bona perspectiva (al SE) del pic de l'Infierno Central i de la segona Marmolera, la que separa el pic de l'Infierno Occidental del Central. Gaudim també d'unes bones vistes del sector on hi ha el Garmo Negro, l'Agulla de Pondiellos, el pic Algas, el pic Argualas, l'estany de Pondiellos i la bassa de Galabrosa. Des del Garmo Blanco, fem un gir cap a l'esquerra (90°) i ens enfilem per entre les roques per anar a buscar l'aresta cimera. Algunes fites ens ajuden a trobar els passos més evidents. Grimpem (I+) per una zona força dreta formada per grans blocs de roca. Arribem a l'aresta cimera. Un cop a l'aresta, caminem uns metres més i arribem finalment al cim del **9 pic de l'Infierno Occidental (1:45h - 3.073m)**. Les vistes són espectaculars. Dividem un gran panorama i distingim muntanyes com el Midi d'Ossau, el Balaitús, la serra de la Partacua, el Vignemale,...

Abandonem el cim i ens dirigim per la cresta, en direcció SE, cap al pic de l'Infierno Central, el més alt dels tres. La roca canvia de color a la Marmolera. L'aresta és força ampla, pràcticament plana, i, tot i que en algun moment és necessari que aguantem l'equilibri ajudant-nos amb les mans, es pot superar sense gaires problemes. No obstant, el precipici que hi ha a banda i banda és impressionant, centenars de metres de caiguda tant cap al vessant de Panticosa com cap al vessant de Sallent de Gállego. Cal parar atenció en algun punt a on el pas s'estreny una mica, l'exposició és considerable. En aproximadament 10 minuts arribem al **10 pic de l'Infierno Central (1:55h - 3.082m)**. Les vistes són novament espectaculars. Continuem la ruta i des del cim baixem fins al coll que separa el pic de l'Infierno Central de l'Oriental. Des d'aquest coll, pugem per entre blocs de roca, i fent alguna fàcil grimpada (I+), fins al cim del **11 pic de l'Infierno Oriental (2:15h - 3.076m)**. Tenim unes molt bones vistes del tram de la cresta que acabem de superar.

Des del cim, desfem el curt tram de pujada que hem fet des del coll anterior i, des d'aquest coll, agafem

el camí que baixa cap a Pondiellos pel costat de la canal que separa l'Infierno Central i l'Infierno Oriental. Es tracta de la ruta normal de pujada als Infernos des del balneari de Panticosa pel coll de Pondiellos. L'ús del casc és del tot recomanable en aquest delicat descens fins a la base de la paret S dels Infernos ja que poden caure pedres amb facilitat. El camí està una mica desdibuixat i baixa per una zona de terrasses. El pendent és molt fort. Algunes fites ens indiquen per on hem de baixar. En alguns trams el camí és una mica relliscós per les pedres soltes que hi ha. Cal parar atenció i anar a buscar sempre les roques sòlides, que ens aportaran la confiança necessària durant la baixada. En més d'una ocasió cal que ens ajudem amb les mans per fer alguna petita desgrimpada i baixar amb seguretat.

Un cop arribem a la part inferior de la impressionant paret (atenció! no cal baixar fins als estanys de Pondiellos ni fins a la bassa de Galabrosa) i just als peus del corredor, flanquegem cap l'esquerra en direcció E cap al pic Arnales. Intentem perdre la mínima altura possible per així haver de pujar després el mínim desnivell possible fins al pic. L'accés al pic es fa per una zona de tartera que en anys de nevades abundants acostuma a conservar la neu durant tot l'any. En les immediacions de l'aresta, hem de fer alguna petita grimpada poc compromesa. Finalment arribem al **12 pic Arnales (3:35h - 3.000m)**. Hem assolit la punta N del pic Arnales, aquest pic està format per dues puntes, la N a on ens trobem i la S, que ens queda per sota i a la qual s'arriba per la cresta que uneix les dues puntes. Des del cim observem l'esmolada aresta que baixa del pic Infierno Oriental fins aquí. Es tracta d'una alternativa per arribar al pic Arnales des de l'Infierno Oriental sense haver de baixar pels forts pendents de la paret S dels Infernos. Ara bé, aquesta opció és força més difícil i requereix fer un ràpel per superar una estreta bretxa que hi ha a la cresta. La grimpada per sortir de la bretxa és també delicada. Des d'aquest cim gaudim novament d'unes molt bones vistes del majestuós Garmo Negro i dels massissos veïns del Vignemale i de Gavarnie-Ordesa.

Baixem del cim de l'Arnales per la tartera de blocs de roca que hi ha en direcció S. Algunes fites i algun rastre de camí desdibuixat ens ajuden a trobar el millor itinerari. Finalment arribem al **13 coll de Saretas (4:15h - 2.852m)**, situat entre el pic Arnales i el Pondiellos. Des del coll, pugem seguint algun rastre de traça, en direcció S, cap al pic de Pondiellos. La seva proximitat, la facilitat de l'ascens i les grans vistes que ofereix sobre els Infernos ens encoratgen a pujar a aquest cim. Aquest cim consta també de dues puntes: nosaltres pugem al cim de la punta S. Un caos de blocs que en la part final es torna una mica més dret ens obliga a fer algunes grimpades fàcils i sense problemes abans d'assolir el cim del **14 pic de Pondiellos (4:40h - 2.906m)**. Les vistes que tenim dels Infernos són realment impressionants.

Baixem del pic de Pondiellos en direcció SO per una zona de tartera cap al seu coll homònim. Després d'un descens ràpid arribem al conegut **15 coll de Pondiellos (5:00h - 2.809m)**, situat entre el pic de Pondiellos i l'Agulla de Pondiellos i el Garmo Negro. En aquest coll, canviem de vessant. Deixem enrere l'olla formada pels Infernos, el Pondiellos i el Garmo Negro i entrem al vessant de Banys de Panticosa, indret que està situat gairebé 1.200m per sota nostre. L'itinerari de baixada en direcció SE (que comparteix part del camí amb la ruta normal d'ascensió al Garmo Negro) és del tot evident. Algunes fites ens ajuden a triar el bon camí i en tot moment podem veure el balneari, on ens dirigim, al fons de la vall. En dies amb poca visibilitat, cal prestar atenció en l'orientació.

El camí de baixada traça una diagonal fins a la zona anomenada Mallata Alta, un petit pla situat a més de 2.000m d'altitud. Més endavant passem per la zona coneguda com la Mallata Baixa, un petit circ que està situat als peus del pic de les Argualas. Seguim descendint i entrem als boscos de pi negre que dominen la zona del balneari de Panticosa. Ben a prop de l'estany de Banys de Panticosa passem pel costat de la cascada d'Argualas, un salt d'aigua del rierol que baixa des del pic Argualas i els estanys que té als seus voltants i que desemboca a l'estany de Banys de Panticosa. Finalment arribem a l'estany dels Banys de Panticosa i al **1 refugi Casa de Piedra (7:15h - 1.637m)**, punt d'inici i final d'aquesta ruta de dos dies. Hem realitzat una de les rutes més espectaculars dels Pirineus, un recorregut circular pel massís dels Infernos, que hem ascendit per la seva cara N i descendit per la cara S.

QUÈ MÉS PODEM VISITAR?

Balneari de Panticosa (Banyes de Panticosa)

A 8 km per carretera del nucli urbà de Panticosa i prop d'alguns dels cims més alts del Pirineu d'Osca, hi trobem les instal·lacions hoteleres i de serveis Banyes de Panticosa, a 1.636m d'altitud al costat de l'Ibón de Baños, un llac natural que recull les aigües de diversos torrents.

Coordenades GPS: 42.760667307° -0.233461432421°

Estació d'esquí de Panticosa

L'estació d'esquí de Panticosa està situada al mateix poble que li dona nom, Panticosa, des d'on directament s'accedeix a les pistes. L'estació, una de les més antigues i conegudes del Pirineu aragonès, disposa de 37 pistes de tots els nivells de dificultat i té un caràcter eminentment familiar.

Coordenades GPS: 42.7219945° -0.2811189°

Parc Faunístic dels Pirineus Lacuniacha

A 2 km del nucli urbà de Piedrafita de Jaca, aquest parc natural ofereix a les famílies senderistes i muntanyenques un recorregut de 2-3 hores a través del qual descobriran la rica fauna i flora de la vall de Tena enmig del propi bosc i immersos en un paratge natural incomparable.

Coordenades GPS: 42.69679499° -0.33378476°

Festival de música Pirineos Sur

Festival de música i cultura que s'organitza cada estiu al poble de Lanuza, a pocs quilòmetres de Sallent de Gállego. La seva seu principal és l'escenari flotant que hi ha al magnífic embassament de Lanuza. S'hi celebren concerts de diferents estils musicals i s'hi integren diverses cultures.

Coordenades GPS: 42.756340° -0.3151471°

Totes les rutes han estat realitzades sobre el terreny per RUTES PIRINEUS. Les rutes poden variar molt en funció de l'època de l'any, de la neu i de les condicions meteorològiques. RUTES PIRINEUS no es responsabilitza de qualsevol mal ús de les seves guies i recomana que cadascú sigui responsable i prudent a la muntanya. Així mateix, us convidem a documentar-vos amb llibres i guies especialitzades per complementar la informació aquí descrita. Tots els temps són efectius i prenen un caràcter orientatiu, no s'han tingut en compte les parades per petites que siguin. Per qualsevol suggeriment, RUTES PIRINEUS us convida a enviar un correu a info@rutespirineus.cat.